

ELEKTRİK YÜKLÜ VE HAREKETE HAZIR

ELEKTRİKİZ

VE

GÖRÜNMEZ HIRSİZLAR



yüksek voltaj,
hızlı, tempolu, eğlenceli

PHILIP
ARDAGH



Yazan: JO COTTERILL

Resimleyen: Cathy Breet

BU KİTABI SEVMENİZ İÇİN BEŞ SEBEP

Holly, Elektrikiz'a dönüşüğü zaman kelimeler bir anda çizgi romana dönüşüyor! Romanı okurken muhteşem çizgi roman hikâyelerini okumadan geçmeyin!

"Kitabı elimden düşüremedim. Sanki ben de hikâyenin bir parçasıymışım gibi hissettim. Baştan sona kadar heyecan ve gizemle dolu!"
LENA (9 YAŞINDA)

Elektroşok etkisi kadar heyecan verici! Elektrikten tüylerinizi diken diken edecek bir macera mı arıyorsunuz? Daha fazla aramanıza gerek kalmadı!

"Holly'nin kardeşi Joe, benim en sevdiğim karakter! Çizgi romanın çizimleri muhteşem!"
JACK (10 YAŞINDA)

Holly'nin daha önceki maceralarını ELETRİKİZ ve ELETRİKİZ VE ÖLÜMCÜL SÜRÜ'den okuyabilirsiniz.

Merhaba muhteşem okuyucularım!

Cathy ile birlikte ELEKTRİKİZ serisinin üçüncü hikâyesini size sunuyor olduğumuz için çok heyecanlıyız! Bu sefer sizi süper güçleri olan yeni karakterlerle tanıştıracamız. Söz konusu güç, hepinizin sahip olmayı istediğini bildiğim bir güç: Görünmezlik!

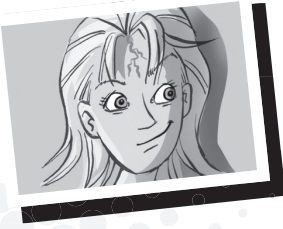
Çizgi romanları okumayı çok seviyorum ve son zamanlarda en sevdiğim roman Cece Bell'in yazdığı El Deafo oldu. Roman, duyma yetisini kaybeden ve devasa bir işitme cihazı takmak zorunda kalan bir kızı anlatıyor. Kız, sadece etrafına uyum sağlayıp iyi arkadaşlar edinmeye çalışıyor ama sürekli araya bir şeyler giriyor. Hikâye kesinlikle harika ve muhteşem. Ayrıca çizgi roman kısmı da mükemmel. O yüzden kesinlikle bakmanız lazım.

Son yayınlanan ELEKTRİKİZ kitabından beri dışarı çıkıp okul okul geziyorum. Süper kahramanlar ve elektrikle ilgili öğrencilerle konuşuyorum. Eğer okulunuzu ziyaret etmemi isterseniz jocotterill.com'u ziyaret edin.

İyi okumalar! Bu arada eğer bir şeylerinizin kaybolduğunu fark ederseniz, görünmez bir hirsiz bundan sorumlu olabilir!

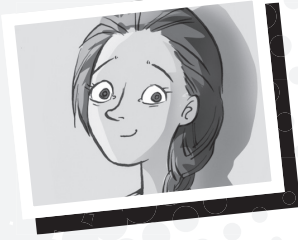


KARAKTERLER



HOLLY, sıradan bir kız değil. Yıldırım çarpması sonrasında bir yara izi ve süper güçler edindi. Artık o, **ELEKTRİKİZ**

JOE, Holly'nin süper kahraman takıntılı erkek kardeşi. Joe, kendi kendini Holly'nin akıl hocası ilan etti. Plan yapmayı ve Holly'e ne yapması gerektiğini söylemeyi seviyor.



IMOGEN, Holly'nin en yakın arkadaşı. Gerçi birbirinden daha fazla farklı olamazlardı. Akıllı ve yetenekli olan Imogen, çizim yapmaktan ve bulmaca çözmekten hoşlanıyor.

LIN, çok gizli bir organizasyonda ajan olarak çalışıyor. Yedi dil biliyor, karatede siyah kuşağı var ve helikopter kullanabiliyor.



PROFESÖR MACAVITY, çok kötü, çok akıllı ve aynı zamanda da Holly'nin can düşmanı. Her zaman gölgelerin ardında çalışıyor. Acaba ne zaman saldırıya geçecek?

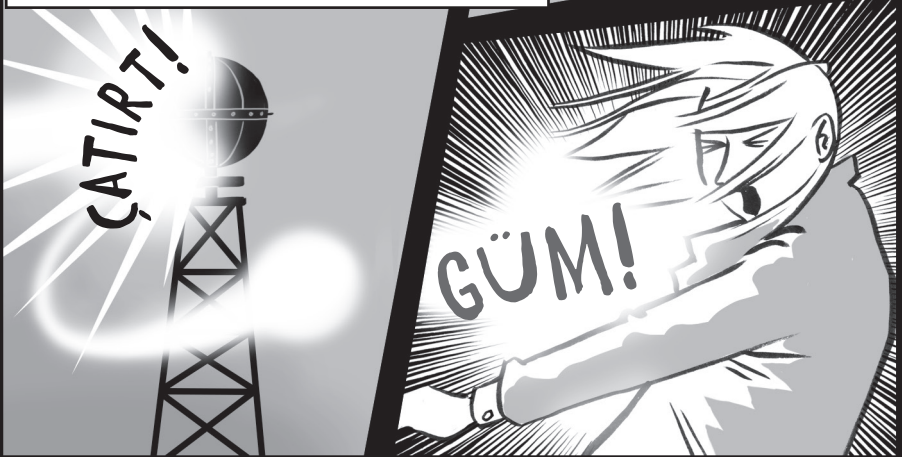
ELEKTRİKİZ'DA

DAHA ÖNCE...

HOLLY SPARKES ESKİDEN SIRADAN BİR
ÖĞRENCİYDİ TA Kİ...



YILDIRIM TELEFON KULESİNE ÇARPMIŞ VE HOLLY'NİN
TÜM VÜCUDUNDAN GEÇEN BİR ELEKTRİK DALGASI
YOLLAMIŞTI. BU SAYEDE HOLLY HARİKA GÜÇLER
EDİNMIŞTİ!

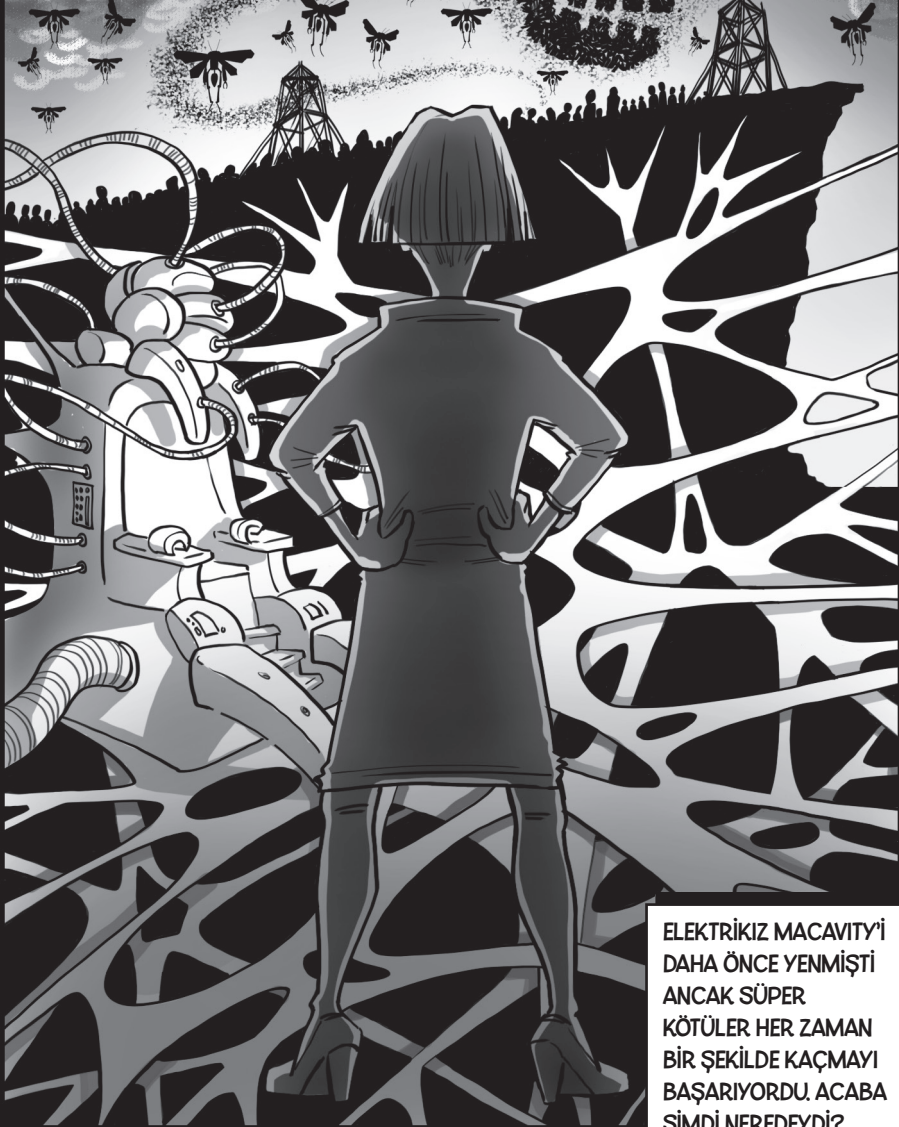


BİR SÜRÜ ALIŞTIRMA
SONUNDA HOLLY GÜÇLERİNİ
MÜTHİŞ ETKİLER ORTAYA
ÇIKARACAK KADAR
KONTROL ALTINA ALMAYI
BAŞARMIŞTI.

KARDEŞİ (VE AYNI
ZAMANDA AKIL HOCASI)
JOE VE EN YAKIN ARKADAŞI
IMOGEN OLMASAYDI
HİÇBİRİ OLMAYABİLİRDİ.



ELBETTE HER SÜPER KAHRAMANIN BİR CAN DÜŞMANI VARDIR. ELEKTRİKİZ'İN DÜŞMANI DA TEKNOLOJİ DEHASI PROFESÖR MACAVITY'Dİ. PROFESÖR MACAVITY GÜÇ KAZANMAK İÇİN YAPTIĞI PLANLARI HİÇBİR ŞEKİLDE DURDURMAYACAKTI.



ELEKTRİKİZ MACAVITY'İ DAHA ÖNCE YENMİŞTİ ANCAK SÜPER KÖTÜLER HER ZAMAN BİR ŞEKİLDE KAÇMAYI BAŞARIYORDU. ACABA ŞİMDİ NEREDEYDİ?

BİRİNCİ BÖLÜM

Bluehaven Postası

SUÇ DALGA- SI BLUEHAVEN’I VURDU

Kalem, ataş, şeker ve küçük oyuncakların sahil şeridindeki dükkânlardan kaybolduğu belirtildi. Bu durum Bluehaven işletmelerinin, kasabanın bir suç dalgasının etkisi altına girdiğini açıklamasına sebep oldu. Bluehaven Polis Merkezi’nden Claire Roberts *Bluehaven Postası’na*, “Meydana gelen hırsızlıkları ince-

lediğimizde çocukların sorumlu olabileceğini görüyoruz. Hırsızlığın hırsızlık olduğunu ve hırsızların yaşı ne olursa olsun veya çalınan eşyaların değeri ne olursa olsun bu tip olayları ciddiye aldığımızı belirtmek isteriz.” Konuyla ilgili bilgisi olanların sayfanın altındaki numarayı aramalarını rica ediyoruz.

Yaz tatilinin sonlarındaydık ve sıcak bir gündü. En yakın arkadaşım Imogen, kardeşim Joe ve ben kasaba merkezinde takılıyorduk. Elimizde kalan değerli cep harçlığımızla neler alabileceğimize bakmak için küçük bir dükkâna girdik. Her zamanki gibi harçlığımın tamamını evde unutmuşum. Bu yüzden hiçbir şey alamayacaktım. Bir şeyler almak yerine tembel tembel gazete başlıklarına bakıyordum.

Imogen’i dürttüm ve *Bluehaven Postası*’nı gösterdim. “Bunu gördün mü?” diye sordum.

Yazıyı okudu. “Vay canına! Uzun süredir Bluehaven’da olan en ilginç şey bu olmalı. Çocuklar şeker çalıyor!” dedi.

“Çalması çok kolay olurdu.” dedim. “Yani yaz tatilindeyiz ve tüm dükkânlar tıka basa dolu. Herhangi biri bir şeyleri cebine atabilir. Dükkânların bunu fark ettiğine bile şaşırdım. Hey Joe! Bunu gördün mü?” diye sordum.

Kardeşim, kartpostalların yanında durmuş bileğindeki saati inceliyordu. Aslında bileğindeki şey saat değildi. Yaklaşık bir hafta önce Joe’ya postaneden bir paket gelmişti ve paketin içinden bugüne kadar aldığı EN iyi hediye çıkmıştı. (En iyi derken doğum gününde aldığı Lego Batcave’i de katarak söylüyorum.) Paketten, süper kahraman (yani ben, Elektrikız) akıl hocasına yakışan

bir Ajan Cihazı çıkmıştı. Paket, çalıştığım gizli hükümet ajansının başındaki Steve'den gelmişti. Benim yerime Joe'ya böyle harika bir teknolojik hediye gelmesine biraz bozulmuştum. Ancak sonra Joe bana elli yedi menü ekranını anlatmaya başlamıştı ve ben de neredeyse uyuyakalmıştım. O kadar sıkıcıydı ki! Ben cihazları seven bir insan değilim. Süper kahraman olmanın koşturmalı kısmını seviyorum. Kardeşim teknolojiyle uğraşabilirdi. Ayrıca dürüst olmak gerekirse elektronik aletlerle ve güvenlikle ilgili iyi bir geçmişim yoktu. Ya patlıyorlardı ya da eriyorlardı.

Gazeteyi kaldırıp gene “Joe!” dedim. “Şuna bak. Bunu gördün mü?”

Joe yanıma geldi. “Sanırım biraz önce alarmı kurdum.” dedi. “Birazdan anlarız.” Durakladı. “Ya da Jüpiter'e ne kadar uzaklıkta olduğumuzu ölçmesini bilgisayara söylemiş olabilirim. Biraz kafa karıştırıcı bir alet.” dedi. Gazeteyi elimden aldı. “Harika! Bluehaven'ın gerçek suça cevabı! Bekle. Gazeteyi benim için tutar mısınız?” Saatini kaldırdı ve yandaki bir tuşa bastı. Kısık bir ses duyuldu. “SANIRIM fotoğraf çektim.” dedi.

Dikkatlice gazeteyi katladım ve yerine geri koydum. Dükkân sahibi bana gözlerini dikmişti. Imogen'e dönüp fısıldayarak, “Gitmemiz gerek.” dedim. “İçimde kötü bir his var.”





Hiçbir şey yapmıyorduk!

Sırf çocuk olduğumuz için bütün dükkânlar bir şeyler çaldığımızı düşünecek. Bu çok rahatsız edici olacak.



Birileri bir şey yapmalı!

Gerçek hırsızları bulmalıyız!
Bir sonraki görevimiz bu olabilir, Holly! Elektrikiz, Hırsız-Yakalayıcı!

İKİNCİ BÖLÜM

Joe bunları söylediği anda güçlerimin geri çekildiğini hissettim. Őu anda bir tehlike yoktu ve sürekli elektrik yüklü olmak iyi bir Şey değildi. Göğsümde ve kollarımda yara izleri beliriyordu ve eğer çok fazla yakınımaya yaklaşırlarsa insanlara elektrik Őoku veriyordum! “Hırsızların kim olduğunu mu bulalım?” diye tekrar ettim.

“Ne kadar iyi bir fikir!” diye bağırdı Imogen. “Kitaplardaki gibi düzgün bir Şekilde iz sürebiliriz. Hem bu durumun Profesör Macavity ile hiçbir ilgisi yok!”

Kardeşim başını salladı. “Elektrikiz için mükemmel bir iř!” dedi.

Birbirimize bakıp gülümsedik. Macavity sağ olsun, üçümüz de neredeyse ölüyorduk ve tekrar onunla karşılaşmak için hiç acelemiz yoktu! Onu

en son Cornwall'da görmüştük ve o zamandan beri Macavity'den hiç iz yoktu.

“Şimdi hırsızların peşine mi düşeceğiz?” diye sordu Imogen. “Ama ben kütüphaneye gitmek istiyorum.”

Kahkaha attım. Imogen, bir süper kahramanın sahip olabileceği en iyi arkadaşı ama kötü adamların peşinden koşmak bile onu en sevdiği hobisinden fazla uzak tutmaya yetmiyordu. “Başka bir sanat kitabı mı?” diye tahmin yürüttüm.

Imogen gülümsedi. “Sorun olur mu? Bir tane ayırtmıştım. Gidip almam gerekiyor ama sonra istediğin kadar gözetleme yapabiliriz.”

“Tabii ki...” dedim. Koluna girmiştim. “Joe, biz kütüphaneye gidiyoruz. Kol saatin o korkunç sesi çıkarmadığı sürece sen de gelebilirsin.” dedim.

“Hmm...” dedi kardeşim. Gene menülerin arasında dolaşıyordu ama bizi takip etti.

Bluehaven Kütüphanesi bir odadan birazcık büyüktü. Kütüphaneci Bayan Vankoviç yirmi yıldır kütüphanede çalışıyordu ve Imogen’i çok iyi tanıyordu. Amerikan aksanı vardı ve babamın da dediği gibi kıvrak bir zekâya sahipti. Kütüphane-deki her bir kitabın yerini biliyordu ve üç yıl önce ödünç alınan kitapları bile hatırlardı. Yüzünde bir gülümsemeyle, “Neden geldiğini biliyorum.” dedi. “Ayırttığın kitap için geldin, değil mi?”